

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 240.

V Ljubljani, v četrtek 18. oktobra 1888.

Letnik XVI.

Nemški cesar v Rimu.

△ Italijanska vlada je vse storila, da najsijajneje sprejme visokega svojega gosta. Podirali so hiše, širili ulice, stene prevlekli z novimi barvami, da sprejmo Viljema II. kakor nekdanji stari Rimljani ovenčanega imperatorja. Nemški cesar je videl marsikaj starega Rima, mnogo najnovejšega, a le malo srednjeveškega, duševnega Rima. To ravno je Crispi želel, da bi s tem obiskom nemški cesar potrdil novi Italiji posest večnega mesta. In v tem smislu tudi pišejo brezverski listi, češ, da je z dnem 12. t. m. zapečaten osoda katoliške cerkve, rešeno na večno rimsko vprašanje, ker nemški cesar, potomec Karola Velikega, prišel je v Rim ne kot gost poglavarja katoliške cerkve, marveč kot gost vladarja, ki je papežu vzel Rim in svetovno oblast ter ga podjarmil protiverski svoji vladi. Tako piše dunajski Mazzinijev list: „Roma caput mundi pogreznila se je v brezno večnosti, ključ sv. Petra svetijo se le še nad Vatikanom, propala je cerkvena država pred pravicami človeštva in kjer so se nekdanje učili nauki Tomaža Akvinskega, uči se sedaj prosta vednost in prostost vesti.“

Take budalosti pišejo mejnarodni židje ter varajo svet.

No, če dobro presodimo stvari, ne moremo se čuditi, da se je Rim premenil v Potemkinovo mesto, in da Crispi odpošilja navdušene brzojavke knezu Bismarcku. Bivši revolucionar, republikanec in upokojeni karbonar mora gotovo biti vesel prihoda vladarja ustavne države. Crispi je vodja vnanje in notranje politike zedinjene Italije, in sreča mu je toliko mila, da pod njegovo vlado pride prvi tuj vladar kot gost v glavno mesto. Kako ne bi bil navdušen in vesel. Italijanski liberalni listi lažejo za stavo ter opisujejo s čudovitimi barvami vse korake nemškega cesarja. Če prvi italijanski časnikar, politik in zgodovinar Bonghi piše v svojem listu,

da ves omikani svet mora biti navdušen na vest toli silnega dogodka, ali naj se čudimo drugim?

Vara pa se, kdor misli, da vse italijansko prebivalstvo tako čuti in misli, kakor pišejo uradni listi. Res je, da je rimsko prebivalstvo srčno in navdušeno vsprejelo Viljema II., in to je naravno, toda brez posebnega pomena. Rimci so vedno čitali in slišali o potovanjih in obiskih venčanih glav, toda na dvor kralja Umberta ni prišel nobeden cesar, ne kralj, niti vojvoda. In če je vzvišena oseba šla si ogledat starih Rimljanov poprišče, prišla je „incognito“ kot grof ali grofica X.

Italijanski kralj živi v nekakem izobčenju, in to tembolj grize lahkoživne Italijane, kolikor bolj se ponajajo z republikanskim mišljenjem svojim. Nenadoma pa pride v Rim nemški cesar, torej je navdušenje naravno. To navdušenje pa je premenljivo kakor sušcevo vreme. Danes se Italijan navdušuje za Caesarja, jutri se razpali za Pompeja. Žalostna usoda nesrečnega Cola di Rienzi opiše nam značaj italijanskega naroda, in o znanem Masaniellu izpolnile so se v kratkih dneh besede: „Živel je kot berač, vladal kot kralj, umorjen je bil kot tiran in češčen kot svetnik.“

Cesar Viljem obiskal je v prvi vrsti kralja Umberta, ki je prevzel Rim kot dedščino, to je istina. Vzroki temu dogodku so jasni. Nemčija je kot cesarstvo mlada narodna država, kakor Italija. Nemška vlada išče zveze, ker ji preti nevarnost od Francije in Rusije. In zedinjena Italija je v političnem oziru Nemčiji enorodna (homogenna) država. Boji Prusije za zedinjeno Nemčijo rodili so zedinjeno Italijo. Skrb za obstanek združila je torej Italijo in Nemčijo, in nemški cesar po smrti deda svojega in očeta obiskuje dvore zveznih držav, da s svojo osebo navzočnostjo potrdi od Bismarcka ustvarjeno zvezo. To je današnja podoba političnega položaja, ki pa more imeti jutri že drugo lice. Zgodovina uči, da se politične zveze ravno tako hitro rušijo, kakor se sklepajo, in revolucijska Italija za nobe-

nega zaveznika nima zanesljivega zagotovila prihodnosti. To Bismarek najbolje vé.

Če se je nemški cesar oziral v Rimu na desno in levo, gotovo, gotovo ni prezrl gostih bajonetov, ki so mu svetili po ulicah, akoravno je policija zaprla stotine razgrajalcev že pred njegovim prihodom. Kolik razloček mej Rimom in Dunajem, nekdanjim in sedanjim Rimom! Glasni „evviva“-klici pa Viljema II. ne bodo premotili. On dobro vé, da mu mora kralj Umberto biti hvaležen za obisk, ker ga je z obiskom pred narodom poveljal. A ta začasni sijaj utegne kmalu obledeti, ako danes ali jutri dobi večino ona stranka, ki kriči: „Trst in Trident!“

Dalje ne smemo prezreti, da sovražniki sv. očeta opisujejo obisk nemškega cesarja kot demonstracijo proti papeževi svetni oblasti. Ako pa jemljemo v poštev spoštljivi obisk protestantskega nemškega cesarja pri sv. očetu, Leonu XIII., v Vatikanu dne 12. t. m., je ravno nasprotno resnica, kar pišejo protikrščanski listi. Kje in kdaj je cesar Viljem ali njegova vlada trdila, da obisk kralja pomeni priznanje, da je Rim prestolnica Italije? Zakaj se je cesar Viljem, predno je obiskal sv. očeta, podvrgel neki moralni karanteni v lazaretu, palači Capranica, kjer stanuje nemško poslanstvo pri rimski kuriji? Zakaj so nalašč v ta namen pripeljali iz Berolina voz in konje, s katerimi se je cesar peljal v Vatikan, in zakaj ne iz Kvirinala, marveč od nemškega poslanstva — torej s pruskega zemljišča? Gotovo ne, da s tem reši rimsko vprašanje, kakor želijo liberalni listi.

Nemški cesar je kot suveren obiskal suverena na stolu sv. Petra, in ne kot gost italijanskega kralja.

Cesar je bil v uniformi garde, kar pomeni posebno spoštovanje do sv. očeta (pri prihodu v Rim bil je v uniformi husarski), princ Henrik v uniformi nemške mornarice, grof Bismarek in ostalo spremstvo v veliki gali. Spoštljivo je cesar sv. očetu poljubil

LISTEK.

Dr. Fran Smolka.

Bratski narod poljski proslavlja te dni spomin štiridesetletnega parlamentarnega delovanja dr. Fr. Smolke, predsednika državne poslaniške zbornice. Z ozirom na starost svojo — dne 4. novembra dovrši 78. leto svoje starosti — odklonil je Smolka iskreno se zahvaljevaje vse njemu v čast prirejene preslave. V soboto ogovoril ga je deželni maršal v slavnostni seji deželno-zborski ter je ocenil pomen in zasluge njegove. Poljski poslanci zbirajo doneske za dobrodelno ustanovo, koja se bode imenovala po slavljenici, in mestni zastop stolnega mesta lvovskega izročil mu je spomenico udanosti in priznanja.

Javno delovanje svoje v blagor naroda svojega pričel je Smolka kmalu; ko je nastala doba leta osemindesetega, slavilo se je že ime njegovo po poljski domovini, kajti on je bil voditelj takozvane „Mlade Poljske“. Prijeli so ga, pahnili v ječo in po štiriletnem preiskovalnem zaporu bil je obsojen na smrt. Pozneje bil je pomiloščen in se je posvetil odvetniškemu poklicu; ko pa se je pričelo meseca marca leta 1848. prostejše gibanje, postavil se je Smolka takoj na čelo poljskemu narodnemu gibanju.

V državnem zastopu ni zastopal in branil samo koristi svojega naroda, temveč vseh tlačanih narodov s tako odločnostjo in s tako ognjevitostjo, da je vzbudil občno pozornost ter je bil izvoljen najprvo podpredsednikom, 12. oktobra pa predsednikom državnemu zastopu, v kojem dostojanstvu si je pridobil splošnje zaupanje za svojo nepristranost in spretnost.

Izvoljen v ustavni dobi v državni zbor postal je takoj odkritosrčen zaveznik slovanskih poslancev, branil njihova prava ter bojeval se na strani Slovencev proti centralistični in ponemčevalni vladi Schmerlingovi. Po ogerski nagodbi l. 1867., katere v tej obliki, kakor je bila sklenjena, ni mogel odobravati, ni vsprejel mandata v državni zbor, temveč je izključno deloval kot odbornik gališkega deželnega zbora na korist svojemu narodu, in to delovanje njegovo bilo je v marsikakem oziru blagodejno. Leta 1872. vsprejel je vnovič mandat v državni zbor, kjer je zopet iskreno zagovarjal prava slovanskih manjšin.

Ko je l. 1879. avtonomistična stranka zmagala nemško-liberalno in je prišla v sedanjo zbornico kot večina, izvoljen je bil po Coroninijevem odstopu dr. Smolka predsednikom, isto tako zopet l. 1885. Dr. Smolka osvedočil je sijajno svojo izborni zmožnost za težavni in odgovorni posel, in celó opozicija,

koja se odlikuje po brezobzirnosti svoji nasproti političnemu protivniku, njemu ne zatajuje svojega priznanja.

Proslavljati 40letno parlamentarno delovanje takó požrtvovalnega rodoljuba, neumornega in vzornega moža, koji je vse življenje svoje posvetil blaginji naroda svojega, je gotovo sveta dolžnost, in bratje Poljaki spolnili so z veseljem to dolžnost. Dasi so med Poljaki razne politične stranke, vendar se v proslavljanje ni vtikal nemiren duh; vsi so bili jedne misli, da se vzlic političnemu strankarstvu mora priznati rodoljuba požrtvovalnost in delovanje, in grda nehvaležnost bi bila prezirati zasluge moža, koji je vse življenje svoje posvetil narodni stvari in vedno imel občni prospeh v čisljih.

Z brati Poljaki i mi proslavljamo v duhu velikega rodoljuba Smolko. Kajti on je izkazal gotovo takó često in takó odločno prijateljstvo svoje do nas in narodni naši stvari koristil, da mu moramo zato v istini biti hvaležni. Zveza slovensko-češko-poljska ima v Smolki vedno iskrenega, zanesljivega zaveznika in težnje naše imajo v njem vselej odkritosrčnega zagovornika.

V lavoriko, koja pletó bratje Poljaki okolu čestitljive glave svojemu Smolki, naj bode pripeto tudi peresce priznanja in hvaležnosti naroda slovenskega!

roko ter se ž njim sam razgovarjal 40 minut. Ko bi nemški cesar smatral Rim kot prestolnico Italije, potem bi se protestantski cesar peljal naravnost iz Kvirinala v Vatikan in sicer v vozu kralja Umberta, ali pa bi Leona XIII. sploh ne obiskal.

Ko bi v Rimu tako spoštovali mejnarodno pravo, kakor druge države, morali bi se braniti cesarskega pohoda. Toda Crispi menda tako spoštuje mejnarodno pravo v Italiji, kakor zakonske pravice in dolžnost v družinskem življenju. S kratka: Nemški cesar ni rešil rimskega vprašanja, ker ni vredil žalostnih razmer mej papežem in kraljem, marveč je le vrnil obisk, ki ga je storil Viktor Emanuel pokojnemu Viljemu I. Sovražniki cerkve se sedaj veselijo, a utihnili bodo glasovi veselja, in rimsko vprašanje potrkalo bo z nova na vrata Kvirinala. Rim bo ostal središče sveta, ne ker je tu tekla zibelka kulture, tudi ne ker je sedaj glavno mesto Italije, marveč ker je ondi skala Petrova, na kateri je zidana katoliška cerkev.

Poročilo deželnege odbora glede deželnege doneska za dolenske lokalne železnice.

(Dalje.)

Na podlagi poizvedovanja se je vzelo, da se bode sledečega blaga: pivo, prekmorsko blago, razne stvari, železo in železnina, tolšča in tolstenina, lan, kuretina in jajca, žito in moka, kože in usnje, les in oglje iz drv, rogata živina, sočivje, deteljno in laneno seme, kosti in cunje, rokodelno (manufakturno) blago, sveže in suho sadje, sol, prešiči, vsake vrste žganje, tabak in vino prevozilo na leto 88.300 ton, kar bode dajalo 420.100 gld. dohodka. Promet oseb, pertljage in blaga bi torej po gornji podlagi donesal 512.000 gld. in ako se od te svote odštejejo troški vzdrževanja železnice po 1800 gld. za vsak kilometer, torej za 132 km. znesek 237.600 gld., sme se za zdaj pričakovati, da bi ostalo 274.900 gl. čistega dohodka.

Ako vzamemo, da se je za zgradbo železnice porabila glavnica v okroglem znesku 9.350.000 gl., pokaže se obrestovanje te glavnice po 2-96% ali okroglo 3%. Pri preračunjenju blaga, kar se ga bo izvažalo, se na nahajajoči rujavi premog ni kar nič oziralo in se torej zanj ni ustavila ne množina in ne dohodek. Ravno tako se tudi niso v poštev jemale rude, kamen, apno in opeka. Na blago, ki se bode prevažalo v okolici ljubljanske in na lokalni promet z blagom med posameznimi postajami se tudi ni oziralo, ker tak promet se more še-le takrat oživeti in povzdigniti, ako so primerna občila pri rokah.

Če se torej za blago, kar se do zdaj ni v poštev jemalo, mora vzeti dohodek, ki se seveda ne more natanko po številkah določiti in ako je pričakovati še drugih dohodkov, kakor odškodnina za odpravljanje pošte, postranski prihodki, najemščina za prostor itd., sme se po tem, kar je konsorcij naznanil deželnemu odboru, pričakovati, da se bode — po ravno kar navedenih okoliščinah, kakor tudi zato, ker se bodo vsled znižanja prevoznih stroškov povzdignile in oživele prometne razmere sploh, — zdaj izkazano obrestovanje okroglih 3% previdoma v kratkem času in zdatno povečalo.

Dogovorno s konsorcijem za dolenske lokalne železnice se je deželni odbor prizadeval poizvedeti, na kateri način bi občine tistih okrajev, katere bode nameravana železnica vezala z drugimi železnicami, hotele pospeševati to podjetje.

Ker je odkup zemljišč in druge odškodnine za progo Ljubljana-Hudo preračunjeno na 310.000 gl., za progo Hudo-Trebnje-Novomesto-Straža na 230.000 goldinarjev in za progo Velike Lašče-Kočevje na 153.000 gl., torej skupaj na 693.000 gl., od katere svote odpade na odkup zemljišč za progo samo in za napravo postaj, potem za začasni zakup zemljišč za skladišče gradiva, za dovozne ceste i. t. d. 472.923 gl. in za odkup poslopij, za raznovrstno odkupovanje, za odškodnine vsled ognjevarnih naprav poslopij, za odškodnino vsled opustošenega polja in uničenega užitka poljskih pridelkov, za izvršitev vseh opravil pri odkupovanju zemljišč, za izmero in omejitev proge in za nepredvidljive izdatke 220.077 gld., — mislil je deželni odbor, da bi zastopi posameznih krajev in občin, kakor tudi posamezni posestniki to podjetje najlože in najizdatneje pospeševali s tem, da brezplačno odstopijo pašnike in druga zemljišča, kakor tudi s tem, da po ceni, ali vsaj ne dražje, kakor je prava vrednost, prepustijo druga za zgradbo železnice potrebna zemljišča in pa da brezplačno odstopijo kamenje in pesek.

Dalje se je mislilo, da bi občine to podjetje mogle pospeševati s tem, da bi v svoj letni proračun postavile po razmeri njihovega premoženja primerne zneske, kateri bi bili kot poroštvo obrestij za primerno število delnic (akcij). Konečno je bil deželni odbor tudi mnenja, naj bi se občinam, katere so v stanu to storiti, priporočalo, da bi prevzele nekoliko delnic.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. oktobra.

Notranje dežele.

Predvčerajšnjim se je vršilo na Dunaji vojaško posvetovanje pod predsedstvom cesarjevim. Navzoči so bili nadvojvoda Albreht, nadvojvoda Viljem, vojni minister Bauer in general princ Croy. Seja je trajala dve uri.

Ministerske premembe so še vedno predmet živahnih razprav posebno v ogerskih listih. „Pester Lloyd“ je jako razdražen ter preti za gotove slučaje s personalno unijo. „Budap. Tagbl.“ piše: „Imenovanje novih ministrov je jasen dokaz, da so bile vse razširjene vesti le otročje kombinacije in da stališče grofa Taaffeja nikakor ni omajano. Dunajska ministerska prememba bo zaradi tega dala misliti mnogim ljudem v Berlinu, kakor tudi v Budimpešti.“ „Budap. Hirlap“ pravi: „Vesetje Čehov in Liechtensteinove stranke je veliko, nemški liberalci pa so slabe volje. Prememba v ministerstvu kaže, da je stopil Taaffejev kabinet v ožjo zvezo z desnico.“

Novi minister Zaleski je včeraj odpotoval iz Lvova na Dunaj, kjer je danes prisegel v cesarjevo roko.

Hrvatska vlada je predvčerajšnjim pod banovim predsedstvom pričela svoja posvetovanja o proračunu za l. 1889.

Vnanje države.

„Moniteur de Rome“ piše: „Potovanje nemškega cesarja dokazuje nenaravnost papeževega položaja: nemogoče je, da še dlje časa v današnjih razmerah biva sv. Oče poleg Kvirinala. Napitnice v Kvirinalu so napravile neprijeten vtis v Vatikanu, tembolj, ker jih vporablja liberalno časopisje zoper rimsko vprašanje. Italijanska poluuraдна glasila hočejo vedeti, da je sv. Oče pri Viljemovem obisku omenjal rimsko vprašanje, nemški cesar pa je prezrl to opazko ter odgovoril, da bi se lahko predručal kazenski zakonik.“

Mej Črnogorci in Malisori se je podpisala prijateljska pogodba, s katero se zavezujeta obe stranki, da ne bode več izvrševali osvete za dosedanje uboje. Le Miriditje nočejo še ničesa vedeti o spravi: turški krogi sodijo, da ta rod hujskajo italijanski agentje.

Vodje srbskih naprednjakov se v mnogih sejah posvetujejo, kako naj sedaj po odstopu Garašaninovem iz političkega življenja nadalje postopajo nasproti vladi. Garašanin jim je priporočil, naj za sedaj še podpirajo Kristića. Del naprednjakov pa je za pasivno opozicijo. Poleg Mijatovića bodeta odstopila tudi še Rakić in Bogičević.

Bolgarski princ Ferdinand in princesinja Klementina sta predvčerajšnjim v spremstvu ministerskega predsednika Stambulova s posebnim vlakom došla iz Jambolija v Sofijo. Ministri in drugi dostojanstveniki so ju pozdravili na kolodvoru.

Ob Prutu na rumunski meji je Rusija izdatno pomnožila svoje vojake. Posebno so v teh krajih zapazili veliko ruske konjice. Iz tega sklepajo, da je Rusija le navidezno poslala več vojakov na avstrijsko mejo, ker je hotela s tem doseči, da združi Avstrija svojo glavno orožno moč v Galiciji, Rusija pa bo operovala enako kakor leta 1878 skozi Rumunijo v Bolgarijo.

Francoskega ministerskega predsednika revizijski načrt zahteva, da se vsake dve leti voli nova tretjina zbornice in senata. Senatorje naj volijo zaupni možje volilcev, ne pa mestnega sveta. Senatu se jako skrajšajo pravice, posebno ne bo v bodoče opravičen sporazumno s predsednikom razpuščati zbornico. Zato se bo pa razširilo območje državnega sveta. Ministri naj se imenujejo za določeno dveh let ter smejo odstopiti le tedaj, ako jim poseben sklep naznani, da so izgubili narodovo zaupanje. Večina teh radikalnih določb ne bo prodrla, ker jim bodo odločno nasprotovali oportunci. Pod znamenjem te predloge ne bo napredovalo „republikansko združenje“, marveč je veliko prej mogoče, da se bodo konečno ločili radikalni in konservativni elementi.

Italijanski listi prinašajo jako pretirana poročila o obisku nemškega cesarja, ki je došel v Napolj predvčerajšnjim popoldne ob 3. uri. Pravijo, da je z dvornim vlakom ob enem prišlo iz Rima v Napolj 60.000 oseb; peti del rimskega prebivalstva vendar v enem dnevu ni zapustil svojega mesta, da napravi tako dolgo pot samó kraljevemu gostu na ljubo. Ta vest je dobro merilo tudi za verjetnost drugih italijanskih poročil glede nemškega cesarja in sv. Stola.

„Daily News“ poroča v dopolnilo včerajšnje vesti iz Simle: Izak kan je ubežal v Kerki (Bo-

chara). Emirovi vojaki so zasedli Mazar, kjer je zadnji ostanek Izakove vojne izročil orožje.

Vstaja v vzhodni Afriki postaja vedno večja. Vstajniki so zažgali postajo Madimoli ob Kinganiju. Uradniki družbe so se rešili v Dares-salam. Tri nemške pomorščake, ki so šli na suho, so domačinci bajé umorili.

Izvirni dopisi.

Iz Polja, 12. oktobra. (Dalje.) Cesarjeva nemejena radodarnost vzbudila je občudovanje celó v drugih delih sveta: dokaz temu, da se je pred malo leti obrnilo vredništvo nekega ameriškega lista do blagajnika cesarjevega, da bi poizvedelo o tej zadevi, ter dobilo odgovor, da je naš premili in prevzvišeni vladar, odkar je zasedel cesarski prestol, iz lastnega premoženja izdal že velikansko svoto 23 milijonov goldinarjev.

„Ponosni moramo biti, da imamo vladarja, katerega v blagodušnosti nijeden na celem svetu ne prekosi. Sveta dolžnost nam je, da pošljamo Vsemogočnemu prav prirčne molitve v zahvalo, da ga je ohranil že 40 let na prestolu slavnih pradedov, ter prosimo prav goreče, da mu dá doživeti še prav mnogo srečnih let v blagor in prospeh ljubljene nam Avstrije.“

Po končanem govoru zaklicali so vsi navzoči navdušeno trikratni „slava!“, učenci pa tudi tukaj zapeli cesarsko pesem.

Nato zaigra godba, ki je tudi tukaj petje spremljevala, koračnico, in šlo je vse na slavnostni prostor v Vevče.

Za godbo šel je občinski zastop in udje krajnega šolskega sveta, za njimi šolska mladina z zastavo.

Vodstvo papirnice prepustilo je gozdič za tovarniško restavracijo in trato, ki je zraven gozdiča, slavnostnemu odboru. Na trati bila je postavljena cesarjeva podoba, pod podobo govorniški oder. Vse je bilo z vencí, s cveticami, s cesarskimi in narodnimi zastavami ter z maji jako okusno ozaljšano.

Pred podobo postavila se je šolska mladina v osmih oddelkih. Krog nje postavila se je vevška požarna bramba.

Prvi pozdravil je vse došle v imenu občine župan g. Luka Strah ter otvoril veselico.

Za njim govoril je obče spoštovani in priljubljeni gospod c. kr. okrajni glavar J. Mahkot, kateri se je še-le popoldne pripeljal iz Št. Jakoba pri Savi, kjer so ta dan tudi tam obhajali jednako svečanost.

Govor je bil jednat, razločen, umeven in v lepi slovenščini. V tem slavnosti jako primernem govoru dal je gosp. c. kr. okrajni glavar dečkom in deklicam posebej jako lepih nauk za življenje. In ko je govornik končal s trikratnim „slava“ na presvetlega cesarja, zadoneli so navdušeni „slava“ in „živio“-klici iz ust tovarniške in druge odlične gospode ter mnogobrojno zbranega občinstva.

Tudi tukaj zapoje šolska mladina cesarsko pesem, katero so vsi navzoči po izvrstnem govoru ginjeni odkriti poslušali.

Po govoru deklamovali so nekateri otroci pesmi patrijotične vsebine, potem se pa podá gospod c. kr. okrajni glavar, gospoda in mnogo občinstva v prej imenovani gozdič. Tu napije prvi g. okrajni glavar Nj. velečastvu presvetlemu cesarju v nemškem jeziku, godba, ki se je tudi že na njej odmenjeni prostor podala, pa zaigra „Radeckyjevo potnico“.

(Konec prih.)

S Trate, 12. oktobra.

„Pozdravljeni sred naših Trat!
Pozdravljeni stotisočkrat!“

Dež je lil — 4. t. m. — in gosta megla se je vlačila nad zemljo. V tem vremenu čakali smo na prostem — radi, z veseljem in radostjo čakali — prihoda novega našega gospoda župnika Frana Petrovčiča.

Zvonjenje in pokanje topičev pozdravi gospoda o prestopu meje fare tratarske. V „razpotji“, kjer krene pot s ceste proti cerkvi, vsprejelo je očeta svojega zastopništvo občine, šolska mladina s svojima učiteljema in obilna množica ljudstva z glasnimi, navdušenimi „živio“-klici.

Ko stopi čast. gospod iz voza, pozdravi ga v imenu občine občinski mož, v imenu mladine pa učenec in učenka.

Nad mestom vsprejema razpenjal se je slavolok, okrašen z napisom: „Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem“, razpet ob dveh visokih majih, s katerih ste plapolali slovenska in cesarska zastava. A,

ni bil edin ta slavalok. Ob cesti skozi Gorenjo Vas naštel sem še troje drugih, vsacega z zastavami in napisom-pozdravom. Na mnogih krajih so vihrale trobojnice. Res, cela fara oblekla se je praznično.

Po vsprejemu, pri katerem so se čast. gospod zbranemu ljudstvu za časten vsprejem zahvaliti blagovolili, spremili smo gospoda v cerkev. „Fara veseli se vsa, ker očeta zopet ima.“ V zlatih črkah bleketal se jim je ta napis iznad cerkvenih vrat. Na pragu vsprejme gospoda — žal, da ne več naš — č. g. kapelan Fran Kušar. Obilni zbrani množici podeli č. g. župnik sv. blagoslov.

Dasitudi je lil curkoma dež, vendar je ljudstvo še enkrat hotelo pozdraviti zunaj cerkve svojega ljubljenelega gospoda. Kratek nagovor vzplamtill je že preje pridobljena si srca. Živel! klicalo je staro in mlado.

Pod slavalokom z napisom, postavljenim na čelu dopisu, peljala je pot v župnijsko hišo.

Razhajajoča se množica pa je bila polna hvale o novem gosp. župniku.

Iz Selca, 12. oktobra. Nekoliko vrstic o slavnosti povodom štiridesetletnice našega vladarja Vam pošljem. Vspored, koji je „Slovenec“ objavil, se je vršil v najlepšem redu. Že v soboto 6. t. m. je na večer vbrano zvonjenje in streljanje naznanjalo prihodnjo slavnost. A v nedeljo zjutraj se je marsikdo s strahom oziral po oblačnem obnebju, iz kojega nam je Jupiter pluvius neusmiljeno pošiljal svoje mokre pozdrave. Pričakovali smo pevce pevškega društva „Odmev“ iz Kroke. Si bodo li upali v takem vremenu preko Jelovice tri ure daleč v Selca, tako smo se nekako s strahom popraševali. Veselo smo bili iznenadeni, ko prikorakajo okoli devete ure „Odmevci“ s svojim vrlim pevovodjo g. Markom Kovčco v našo vas, kjer smo jih prav z veseljem sprejeli. Njim so se pridružili udje „Slov. bralnega društva“ v Železnikih s svojo zastavo. Pri slovesni sv. maši, koje so se vdeležili tudi trije sosadni č. g. župniki, so „Odmevci“ prekrasno zapeli cesarsko pesem. Po sv. maši je gospod učitelj v primernem govoru otrokom v šoli razložil pomen slavnosti, vsi otroci so bili s knjižicami obdarovani in potem v prostorih gosp. župana pogoščeni. Pri naslednjem banketu so se vrstili govori in napitnice na čast presvetlemu vladarju, kateremu je iz sto grl zaoril navdušeni gromoviti „živio“. Na večer se je vršila razsvetljava vasi in zažigal umetalni ogenj. Do pozne noči pa so nas vrli „Odmevci“ razveseljevali s svojim zares prekrasnim petjem. Naj mi bode dovoljeno na tem mestu slavnemu pevskemu društvu „Odmev“ in njegovemu neutrudljivemu pevovodji g. učitelju M. Kovčci izreči pristrčno zahvalo za njihovo požrtvovalno sodelovanje pri vsi slavnosti. Ta požrtvovalnost je tembolj priznanja vredna, ker se vrli pevci niso vstrašili dolge težavne poti čez goro v silno grdem vremenu. Škoda, da je tolikanj neugodno vreme oviralo, da se nekatere točke programa niso mogle na prostem vršiti. Gotovo pa bode vsa slavnost sovdeležnikom ostala nepozabljena.

Iz Sodražice, 12. oktobra. Sodraška občina praznovala je 40letnico v nedeljo 7. t. m. Hoteč združiti slavnost z dobrotelnostjo sklenil je odbor nabirati prostovoljne doneske za ubožne šolske otroke. Daril in čistega dohodka pri tomboli nabrala se je precejšnja svota. Hvala načelniku odborovemu gosp. J. Veselu za njegov trud pri nabiranju in vsem darilecem!

Slavnost se je pričela s sv. mašo na Strmci, v podružnični cerkvi, ki je bila v ta namen krasno odičena z venci in zastavami. Po duhovitej in navdušenej slavnostnej propovedi čast. gosp. župnika Voglarja bila je slovesna sv. maša in „Te Deum“.

Konečna dosaditev „cesarske lipe“, ki je bila sicer že v soboto postavljena na odmenjeni prostor, morala se je zbog dežja opustiti.

Popoludne bil je skupen obed v gostilnici gosp. Šege, katerega so se vdeležili tudi ribniški odlični gostje, ki so bili prispeli v naš trg navzlic vsem vremenskim neugodnostim. Prvo napitnico govoril je g. župan Drobnič na presvetlega cesarja, drugo pa g. Šega na došedšo ribniško gospodo, na kar je odgovoril g. Schweiger, napijaje zavednemu narodnemu trgu sodraškemu. Po obedu igrala se je tombola dvakrat. Zabava bila je živahna in neprisiljena, kar je osobito zasluga ribniških gospodov došlecov, v prvi vrsti pa kvarteta ribniških pevcev, ki so nas očaravali z izbornim petjem svojim. Slava in hvala jim!

Zvečer bila je razsvetljava z zastavami in maji okrašenega trga, kjer so se tudi izpuščale rakete.

Žal, da se kurjenje kresov po bližnjih hribih radi curkoma lijočega se dežja in radi megle ni moglo izvršiti, kakor se je nameravalo.

Iz Nevelj,*) 11. oktobra. Rožnega venca nedelja, 7. t. m., bil je za našo župnijo dan veselja, dan občne radosti. Blagoslovila se nam je namreč ta dan lepa šolska zastava, katero je gospá Ana Hofbauer-jeva iz Ljubljane po primerni ceni kaj ukusno izdelala. Lepi križ šolski zastavi pa je izdelal in ga nam podaril gosp. Leopold Tratnik, pasar v Ljubljani — tukajšnji rojak. V imenu cele občine presrčna mu zahvala! Zastavo tudi jako krasi belomodri trak, ki ga nam je darovala kumica zastave, gospá Dornikova iz Kamnika. Bog jo živi!

Dasí je bilo roženvenško nedeljo vreme jako neugodno — lilo je celi dan — vendar to ni kaj vplivalo na nas, in storili smo, kar smo mogli, da je bila slavnost tem lepša. Gosp. župan J. Grabnar in šolski odbornik gosp. Jakob Vizjent, preskrbela sta toliko majev, da smo iz njih naredili drevored, slavalok, ki je sezal od šole do cerkve. Nekdo je rekel: „No, v Nevljah se pa vidi, da sta cerkev in šola združeni!“ Šolska mladina pa je nanekla veliko smerečja, da se je lahko spletlo iz njega toliko vencev, da so vezali vse maje od šole do cerkve.

Gosp. učitelj Ivan Zarnik pa nam je preskrbel in izdelal iz velikih črk, različnih barv, prav lepe, primerne napise.

Cesarske in domače zastave, mogočni strel topičev, vse to povekševalo je redko slavnost, katera se je dne 7. oktobra pri nas vršila. — Pri sprejemu gospe kumice je bilo prav lepo videti vrle tukajšnje pevke in njih družice v lepi narodni noši, s pečami na glavi.

Ko nam mašnik blagoslovi šolsko zastavo, zaori pred cerkvijo cesarska himna, ki jo je svirala kamniška veteranska godba.

Na to podá se šolska mladina z zastavo in velika množica ljudstva na odmenjen ji kraj. — Tu nagovori g. učitelj Zarnik mladino in zbrano občinstvo v prelepem nagovoru v vezani in nevezani besedi.

Zbrano občinstvo in navzočo mladino je ta govor do solz ganil. Pa ga je g. Zarnik tudi prav ganljivo govoril.

Prišle so na vrsto razne deklamacije in petje šolske mladine. Vse se je prav dobro izvršilo. Vse je bilo zadovoljno s tem, kar je bilo videti in slišati. Marsikdo je rekel: „Kaj tacega pa nismo pričakovali od Nevljancev. Torej Bog jih živi!“ — Ko se je šolska mladina s pivom in kruhom pogostila, pričela se je splošnja ljudska veselica v veseli spomin štiridesetletnega vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I., katerega nam dobrotni Bog še mnogo, mnogo let čvrstega in srečnega ohrani!

*) Zaradi premnovega gradiva morali smo dopis mnogo okrajšati. Op. vred.

Dnevne novice.

(Deželna sadna razstava) bila je danes dopoludne ob 11. uri slovesno otvorjena. Zbrali so se v krasnih prostorih starega strelišča visokorodni gosp. deželni predsednik baron Winkler, premil. gosp. knezo-škot, F. M. L. vitez Keil, G. M. pl. Schilhausky z mnogimi častniki, vsi deželni poslanci z g. deželnim glavarjem dr. Poklukarjem, gosp. župan Grasselli, odbor c. kr. kmetijske družbe in mogo druge odlične gospode. Gosp. ces. svetnik Murnik je v imenu razstavnega odbora v slovenskem in nemškem jeziku nagovoril zbrano gospodo, rekoč, da je kmetijska družba priredila razstavo v proslavo cesarjeve 40letnice, da tem slovesnim povodom pokaže, kaj premore kranjska dežela in koliko je storila doslej za povzdigo sadjarstva.

Nato je gosp. deželni predsednik otvoril razstavo. Ker bomo o tem še obširneje govorili, dostavimo danes le toliko, da je razstava zares veličanska. Razstavljene so vse zimske sadne vrste, ki raste po Kranjskem. Razstava je poučna vsakemu kmetovalcu, zato naj bi si jo vsak ogledal, kdor le utegne. Razstava bo odprta do 21. t. m. vsak dan od 9. ure dopoludne do 5. popoludne in od 7. ure zvečer do 11. ure. Vinska pokušnja je vsak dan od 1. do 5. ure popoludne in od 7. do 11. ure zvečer. Razstavne loterije srečkanje bo v nedeljo zvečer ob 9. uri. Srečke so po 20 kr., glavni dobiček je vreden 200 gld.

(Umrl) je danes popoludne okoli 2. ure umirovljeni župnik č. g. Ignacij Tavčar po dolgi bo-

lezni. Rodil se je dne 1. januarja 1827 v Poljanah na Gorenjskem ter bil v mašnika posvečen dne 31. jul. 1852. Kot župnik pri sv. Križu na Dolenjskem je lansko leto nevarno zbolel ter se preselil k svojemu stričniku g. dr. Ivanu Tavčarju v Ljubljano. N. v m. p.!

(Dnevni red) 252. seje državnega zbora v sredo dne 24. oktobra 1888. Začetek seji ob 11. uri dopoludne. 1. Prvo čitanje predloga poslanca Pernerstorferja in tovarišev, zadevajočega predložitev zapisnikov komisije, ki se je sestavila v preiskavo nedostatkov v dunajski splošnji bolnišnici. 2. Prvo čitanje predloga državnih poslancev Wrabetza, grofa Coroninija, dr. Exnerja in tovarišev zaradi predrugačenja postave z dne 27. decembra 1880 gledé vporabljanja pridobninske in dohodninske postave na pridobninske in kmetijske zadrage in posojilnice. 3. Prvo čitanje predloga poslanca Hevere in tovarišev o razbremenjenju posojilnih društev in kmetijskih posojilnic od 2% pristojbine, predpisane na podlagi ministerske naredbe z dne 9. jan. 1873 sklicevanjem na § 7. odst. 2. zakona z dne 29. februarja 1864 od obrestij hranilnih vlog. 4. Prvo čitanje predloga poslanca barona Heydena in tovarišev o postavnem načrtu gledé trgovine in prodajanja jedilne masti. 5. Prvo čitanje predloga poslanca dr. Roserja in tovarišev, zadevajočega presodno sumarnega in bagatelnega postopanja. 6. Ostanek 16. seznamka prošenj z dodatkom in 17. seznam peticij.

(„Sokolov“ zabavni večer) preložen je na soboto, dne 27. t. m. Berilo je poslal gosp. Davorin Trstenjak.

(Na državni sadni razstavi na Dunaji) so bili s Kranjskega ti-le razstavniki: Marija Dovgan iz Ljubljane, Fran Finžgar iz Doslovč, Emil Janežič iz Perovega, Jan. Jeglič iz Peč, Ivan Petek iz Kresnic, M. Potočnik iz Sore, M. Rant z Dobrove, Jos. Urbančič iz Ljubljane, Janko Žirovnik iz Gor. Gorij, „Kmetijska šola“ v Grmu, Mat. Hudovernik iz Dobropolja, J. Koncilijska iz Žužemberka, vitez pl. Langer in Julija Rudež iz Št. Jerneja, Iv. Lackner iz Mozlja, graščinsko oskrbnništvo v Boštanji, Anton Planinec iz Boštanja, vitez Savinscheg iz Metlike, Karol Dermelj iz Cirknice, Ivan Hladnik iz Polhovega Gradca, Ivan Leskovic iz Idrije, J. Lenarčič z Vrhniče, Julij Mayer iz Planine, Miha Mežan s Slapa, Josip Potepan iz Dol. Zemon, V. Ribnikar iz Logatec, Ivan Urbančič iz Trnovega in Ivan Valenčič iz Kilovč.

(Ovne okviškega in frizijskega plemena) bo razdelil glavni odbor c. k. kmetijske družbe brezplačno tistim ovčarjem, ki se bavijo z ovčarstvom in vložé prošnje do 15. novembra.

(Na Koroškem) je z Najvišjim odlokom z dne 26. septembra t. l. določenih 15 mest za avskultante z adjutumom in 7 brez adjutuma.

(Samomorilec), ki je dne 12. t. m. skočil sredi sevniskega mostu v Savo, je 46letni Franc Črnoga iz Gorice v brežiškem okraji. Zadnji čas stanoval je v Gradci.

(Prvo splošnje uradniško društvo avstro-ogerske monarhije.) Meseca septembra se je vložilo pri društvenem oddelku za zavarovanje življenja 455 zavarovalnih predlogov o 480.000 gld. glavnice in 2700 gl. rent; izdalo se je 388 polic o 407.000 gl. glavnice in 1700 gld. rent. Vsega skupaj ima uradniško društvo 54.661 zavarovalnih pogodb sklenjenih za 54.133.000 gld. glavnice in 306.000 gld. rent. Vsled smrti je bilo v tekočem letu razrušenih 557 pogodb za 482.000 gld., v celi dóbi društvene obstanke za 7.743.000 gld. V septembru je zavarovalnina iznašala 107.600 gld.

(Vabilo) k slavnosti, katera se priredi v proslavljenju štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. dne 21. oktobra v Dobu. — Vspored slavnosti: 1. Na predvečer v soboto o 1/2 7. uri se prične slavnost s slovesnim zvonjenjem, na bližnjih holmeih se zapalijo kresovi med streljanjem s topiči. 2. V nedeljo zjutraj ob 10. uri slovesna sv. maša z zahvalno pesmijo. 3. Po popoludanski službi božji odide šolska mladina z godbo in zastavo iz šole na slavnostni prostor. 4. Zaigra in zapoje se cesarska pesem. 5. Ogovor na otroke, pri katerem se pripne spominski trak na šolsko zastavo. 6. Deklamacije in petje šolarjev. 7. Razdelitev spominskih knjižic in podobie presvetlega cesarja. 8. Pogoščenje šolarjev. 9. Prosta zabava. 10. Zvečer o mraku umetni ogenj in strel. — Pri slavnosti sodeluje kamniška veteranska godba.

(Vspored slavnosti) 40letnice vladanja Njegovega velečastva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. in blagoslovljenje nove šolske zastave v Šenčurji pri Kranji dne 23. oktobra: 1. Dne 22. oktobra ob treh popoldne pritrditve po vseh cerkvah šenčurske župnije in streljanje. 2. Ob sedmih zvečer razsvetljava, baklada in mirozov godba po Šenčurji. 3. Dne 23. oktobra zjutraj ob šestih budnica. 4. Ob 3/4 na devet sprejem gostov. 5. Ob devetih slovesno blagoslovljenje šole po preč. gosp. dekanu Ant. Mežnarcu in slavnostni govor v šoli. 6. Slovesna sv. maša, ki jo daruje preč. gosp. dekan z asistencijo. 7. Ob enajstih razvedrilo šolske mladine na Rudolfovem trgu in razdelitev knjižice „Cesar Franc Jožef I.“ 8. Ob eni popoldne banket, ki ga priredi na čast slavnim gostom čest. gospod župnik Martin Povše. Med banketom svira godba.

(Razpisana) je služba učiteljice na dvorazredni dekliški šoli v Novem Mestu z letno plačo 400 gl. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami.

Dunaj, 18. oktobra. Wienerztg.: Cesar je uslišal prošnjo, s katero je prosil veleposlanik pri sv. Stolu, grof Paar, za umirovljenje, ter mu je ob enem podelil veliki križec Štefanovega reda.

Dunaj, 18. oktobra. Popoldne sta položila novo imenovana ministra Zaleski in Schönborn prisego v cesarjevo roko; pri tem sta bila navzoča vrhovni komornik Trautmansdorf in ministerski predsednik Taaffe.

Budimpešta, 18. oktobra. V spodnji zbornici je predložil Tisza proračun za l. 1889, ki je zaključen s primanjkljajem 73.1 milijona; tedaj je deficit za 51.1 milijona manjši od onega, kakor je bil proračunjen za l. 1888.

Napolj, 18. oktobra. Vladarja, princ, Crispi in prefekt so ob 8. uri zjutraj odpotovali v Pompeji; narod jih je navdušeno pozdravljaj. Na cestah so stali vojaki v porredji. Godba na kolodvoru postavljene častne stotnije je zasvirala prusko himno. Velečastvi sta se povrnila ob 11. uri 35 minut; na kolodvoru so ju sprejele oblastnije, potem pa sta se odpeljala v Rim.

London, 17. oktobra. Italijanski veleposlanik grof Robilant je danes umrl.

Umrli so:

14. oktobra. Maksimilijan Leidenmüller, poslovodje, sin, 8 mes., Dunajska cesta št. 13, driska.

15. oktobra. Janez Randl, čuvajev sin, 4 leta, je bil na dunajski cesti povožen. — Marija Risti, gostija, 66 let, Florijanske ulice št. 39, vsled vnetja pljuč.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Vjeter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	termomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	741.8	6.4	sl. svzh.	oblačno	
17. 2. u. pop.	739.8	11.4	"	"	0.00
9. u. zveč.	739.3	8.8	"	"	

Srednja temperatura 8.9° C., za 2.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

18. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. — kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 95 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 95 "
Akcije avstr.-ogerske banke	871 " — "
Kreditne akcije	313 " 10 "
Francoški napoleond.	9 " 66 "
Cesarski cekini	5 " 77 "
Nemške marke	59 " 60 "

Št. 17119.

Razglas.

V smislu §. 37. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so **proračuni o dohodkih in potroških:**

1. mestne blagajnice ljubljanske,
2. mestnega ubožnega zaklada,
3. zaklada meščanske bolnišnice in
4. ustanovnega zaklada

za 1889. leto že sestavljeni in bodo od **16. do 30. tega meseca** razgrnjeni v magistratnem ekspeditu občanom na vpogled, da vsak lahko svoje opazke v njih navede.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dne 15. oktobra 1888.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapetirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — **Modroce na peresih** (Federmastrazen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: **altarne preproge.**

Ceniki s podobami zastoj in franco na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dela v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so **oljnate barve v ploščevinastih pušicah** (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Katoliška tiskarna

vizitnice

po nizki ceni.

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepresegljive pri pomanjkanju teka, slabosti želodca, smrdljivi sapi iz ust, napetji, kislem riganji, koliki, prehlajeni želodca, gorečici, kamenu, preobilnem sluzu, gnjusu in bruhanji, glavobolu (ako ima svoj izvir v želodci), želodnem krču, zaprtju, preobloženju želodca z jedili ali pijanci, boleznih vsled glist, boleznih na vrani in jetrah, ter zlati žili. — Cena steklenici z navdom o rabi 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar Karol Brady, Kremžir [na Moravskem].

Marijacejske kapljice za želodec niso tajno sredstvo. Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi koji je pridejan vsaki steklenici.

Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijacejske kapljice za želodec se mnogo ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka steklenica v rudeč papir, na kojem je zgorajšnja varstvena znamka, ter mora biti vrhu tega tudi še povedano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici, da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Kremžiru.

Pristne so dobiti: Ljubljana: lek. Gab. Piccolli, lek. Jos. Svoboda. — Postojina: lek. Fr. Baecareich, — Škofjaloka: lek. Karol Fabiani. — Radovljica: lek. Aleks. Roblek. — Rudolfovo: lek. Dominik Rizzoli, lek. Bergmann. — Kamnik: lek. J. Močnik. — Črnomelj: lek. J. Blažek. (35)

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franco.

ZABAVI IN POUKU.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

DOM
in
SVET

Za celo leto 1-60 za pol leta — 80

ZABAVI IN POUKU.

ILUSTROVAN

NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni tiskarni“. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popoln kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Splošnje določbe c. kr. pošte. Brzgojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolkov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Štiridesetletnica vladanja cesarja Franca Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila. (1)

Žrebanje prihodnji teden!

Srečke obrtne razstave, prirejene v proslavo cesarske svečanosti, samó 50 kr.

Glavni dobitek 25.000 goldinarjev.

Srečke dobivajo se v Ljubljani pri J. C. MAYERJ-U.